

Lini ita lopove

Blog

Posted by:

Objavljeno: 2007/8/19 22:46:21

Ne tako davno na pollitika.com objavljen je post pod naslovom „Diktatura DA/NE“.

Autor (Lopovi) toga posta u javnost je izbacio prijedlog da nakon diktature predsjednika koja je zamjenjena diktaturom vlade uvedemo diktaturu parlamenta.

U živoj raspravi koja se razvila o tom postu napisao sam da se plašim svake diktature, bez obzira na motive i bez obzira na to tko bi bio taj koji bi diktaturu provodio.

<http://pollitika.com/diktatura-da-ne>

„ini mi se da i Slavko Lini; i „Pollitiku“. Jer je ovih dana i on predložio nešto sli;no: oduzeti vladi ovlasti da predlaže zakone i tu ovlast preseliti na drugu stranu Markvog trga – u Sabor.

Oba predlagatelja pošli su od zajedni;ke (dobre) dijagnoze: prijedlozi zakona ali i ostalih akata koji se predlože u Saboru nemaju šanse biti prihva;enim jer vlada redovito u svom pisanom mišljenju napiše: NE!

Bez obzira na sadržaj, bez obzira na kvalitetu prijedloga, bez obzira na saznanje da se takav propis mora donijeti i sa saznanjem da ;e isti ili sli;ni prijedlog za mjesec-dva podneti i sama vlada, prijedlozi zastupnika ili klubova unaprijed su osu;eni na vladino NE.

I dok „lopovi“ nije bio jasan kako bi proveo tu predloženu diktaturu parlamenta, Slavko Lini; bio je jasan: vladi oduzeti ovlast predlagatelja zakona.

Naravno da su neki kriti;ari taj Lini;ev prijedlog odmah protuma;ili kao manevar koji bi Milanovi;u (kao novom predsjedniku Sabora) dao u ruke polugu nadzora nad Jur;em (kao novom premijeru). I neki SDP-oci (na žalost neimenovani) taj su prijedlog odbacili.

I sam sam nekoliko puta pisao o destrukciji i opstrukciji oporbe u parlamentu koju provodi Sanader uz pomo; Šeksa. Alat te destrukcije je Poslovnik o radu Hrvatskog Sabora.

Taj poslovnik (naslje;en od prethodnog saziva) omogu;ava vladi i predsjedniku Sabora da oporbene prijedloge, nakon uvrštavanja na dnevni red drži na ledu od po;etka do kraja mandata a da se rasprava o njima ne otvori. Dokaz o tome je pet-šest prijedloga zakona o sigurnosti u prometu (famoznih 0,0 promila) i moj prijedlog o ukidanju povlaštenih mirovina dužnosnika.

Kako to izgleda „po poslovniku“?

1. Predsjednik Sabora u dnevni red mora uvrstiti prijedloge koji su stigli najmanje 30 dana prije dana sazivanja sjednice. Simulacija: sljede;a sjednica zapo;eti ;e 19 rujna. Odluku o sazivanju sjednice predsjednik ;e donjeti 11. rujna. To zna;i da na dnevni red mora uvrstiti samo one prijedloge koji su u proceduru dati PRIJE 11. kolovoza.

2. Nakon uvrštavanja u dnevni red, prijedlog se dostavlja vladi na davanje obvezatnog „mišljenja“. Rok u kojem vlada mora dati mišljenje nije propisan.

3. Bez „mišljenja“ vlade matično tijelo Sabora ne želi otvoriti raspravu.
4. Bez „mišljenja“ matičnog tijela – odbora i „mišljenja“ vlade ne može se otvoriti rasprava na plenarnoj sjednici Sabora.
5. Obzirom da nema roka u kojem vlada MORA dati „mišljenje“ ne postoji ni rok u kojem se prijedlog zatupnika ili kluba zastupnika mora raspraviti.
6. Izuzeci su interpelacije i zahtjevi o glasanju o povjerenju pojedinom članu vlade ili vladi u cijelini gdje su rokovi propisani – 15 odnosno 30 dana.
7. Prijedlozi koje vlada dostavlja u Sabor stavljaju se na dnevni red „odmah“. Ako je sjednica u toku, vladini prijedlozi stavljaju se na dnevni red kroz dopunu dnevnog reda. Zakoni koji nose oznaku „PZE“ (usklađivanje s pravnom stečevinom EU) idu „po hitnom postupku“ a i za ostale zakone vlada može predložiti „hitnost“ o čemu Sabor odlučuje glasanjem.
8. Ukoliko vladi ne odgovara rasprava u trenutku kada njezin prijedlog dođe na dnevni red (recimo TV prijenos) jednostavno od predsjednika zatraži „odgodu“ zbog spriječenosti predstavnika predlagatelja. Taj se zahtjev oporbenih predlagatelja redovito odbija. Svjedočim iz vlastitog iskustva.

To je dijagnoza stanja. A terapija?

I moja malenkost i moja stranka – HNS nekoliko smo puta javno govorili da se odnos vlade i Sabora mora radikalno izmjeniti i da Sabor ne smije biti zarobljenika vlade. U tom smislu smatram potrebnim sljedeće promjene u poslovniku:

1. Rokove i postupak uvrštavanja na dnevni red propisati istovjetno za sve predlagatelje
2. Za sve postupovne radnje propisati maksimalne rokove
3. Nova sjednica započinje i nastavlja se s točkama dnevnog reda koje nisu raspravljene na prošloj sjednici. Tek nakon toga počinje se s novim točkama.
4. Ukinuti pisano mišljenje vlade o parlamentarnom prijedlogu i uvesti usmeno kojega prezentira resorni ministar ili premijer.
5. Vlada na parlamentarni prijedlog u drugom čitanju može intervenirati samo amandmanima
6. Između prvog i drugog čitanja mora proći najmanje 60 dana.
7. Hitni postupak, osim kod PZE dozvoljava se samo kod prijedloga u vezi nacionalne sigurnosti i ispunjenja – provedbe međunarodnih ugovora
8. Prijedlozi klubova zastupnika i radnih tijela – odbora obavezno idu u drugo čitanje osim ako je utvrđena protuustavnost prijedloga od strane Ustavnog suda
9. Godišnji izvještaji tijela ili institucija koji se po zakonima moraju podnosti Saboru moraju biti dostavljeni najkasnije do kraja ožujka a raspravljani najkasnije do kraja lipnja.
10. Na pisani zahtjev saborskog odbora ili kluba zastupnika nadležni ministar ili premijer moraju se pojaviti u Saboru isti dan ili najkasnije idućeg dana i odgovoriti na pitanja navedena u zahtjevu.

I priznajem da za jedan problem o kojemu piše „lopovi“ nemam rješenje. To je ono pitanje ponašanje parlamentarne većine koja bespogovorno prihvaća sve prijedloge vlade i odbija sve prijedloge oporbe. Bez ijednog zakonodavnog prijedloga u cijelom mandatu i bez ijednog amandmana na državni proračun. Pitam se i je li je naša politička javnost spremna na „neposluh“ pojedinog zastupnika svojoj stranci odnosno vladi na određenom prijedlogu ili pitanju? Bi li to javnost prihvatila kao jačanje parlamentarne demokracije ili kao slabost vladajuće većine ili pojedine stranke unutar nje?